

Tin Tức công nhân châu Á

Biên tập : VÕ LAM XUÂN
TRAN ANH CHIEN

Để đọc báo này, mỗi tháng các bạn hãy gửi một phong bì thư có dán tem tới địa chỉ sau đây:

ASSOCIATION FOR FOREIGN WORKER'S HUMAN RIGHTS IN PUSAN : 4F YOUSIN BUILDING, 193-9, JEONPO 2DONG, JINGU, PUSAN, SOUTH KOREA 614-865

Số điện thoại: 051-802-3438, Fax: 051-803-9630
E-mail: noja@kornet.net

Không có tổ chức khủng bố chống lại Hàn quốc

Ngày 13 tháng 11, ba hãng truyền hình lớn của Hàn quốc đã làm cho khán giả xem truyền hình thất vọng với thông tin về một nhóm khủng bố được phát hiện và các thành viên đã bị bắt giữ và trả về nước. Ngày hôm sau các hãng thông tấn truyền hình đã đăng tin này lên trang nhất với tựa đề 'Nhóm khủng bố đạo Hồi chống lại Hàn đã được phát giác'.

Theo các nguồn tin cho biết tên của tổ chức đạo Hồi này là Dauatul Islam- korea với 500 thành viên công nhân di trú người Bangladesh đang làm việc tại các nhà máy ở Anyang, Ansan, Kumpo thuộc tỉnh Kiengkitô. Cục tình báo trung ương và sở di trú Seoul đã phát hiện và bắt giữ 3 thành viên đầu số bao gồm anh N nhưng không bắt được các thành viên lãnh đạo còn lại.

Tổ chức này đã quyên góp được gần 100 triệu tiền Hàn tương đương 85 nghìn đô la và gửi số tiền này cho một đảng chính trị ở Bangladesh. Họ cũng đồng thời có các hoạt động chống lại chính phủ liên quan đến vấn đề công nhân di trú. Cơ quan tình báo đã điều tra sự liên quan của tổ chức này về hoạt động khủng bố nhưng kết quả chưa đưa ra dư luận do các vấn đề ngoại giao.

Kim Jae kyung thành viên của đảng cầm quyền là người đầu tiên đưa tin và cảnh báo về tổ chức đạo Hồi đe dọa khủng bố một tổ chức trong nước, rằng các tổ chức của chính phủ cần phải cảnh giác về khả năng trợ giúp khủng bố của các tổ chức chống lại Hàn.

Thế nhưng giả thuyết này đã tan biến ngay ngày hôm sau. Lý do thật giản đơn. Chẳng có tổ chức khủng bố nào cả. Vì thế chẳng có cách nào tìm được chứng cứ và đầu mối. Chúng ta cùng xem xét sự việc cụ thể.

Dauatul Islam- Korea, với đại diện là ông Kim bị coi là tổ chức

chống Hàn, bắt nguồn từ một nhà thờ Hồi giáo nằm gần trường đại học Anyang, nơi có rất nhiều công nhân di trú người Bangladesh, Pakittan, Indônêsià hành lễ và trao đổi thông tin. Dauatul có nghĩa là 'hoan nghênh đến Arập'. Ông Yoo là chủ sở hữu nhà thờ này nhưng ông đã qua đời năm 2001. Do nhà thờ này nhỏ nên các công nhân di trú đã đóng góp 80 triệu để coi nói thêm một tầng. Khi khai trương nhà thờ, đại sứ từ các nước đạo Hồi đã đến chúc mừng vì đây là nhà thờ cộng đồng đầu tiên xây dựng bởi công nhân di trú. Các thành viên của tổ chức này đã quyên tiền ủng hộ các nạn nhân của thảm họa tàu điện ngầm ở Teku.

Anh N người bị bắt và bị trục xuất là ai?

Anh N là công nhân di trú nhưng anh đã tốt nghiệp khoa thần học ở Bangladesh và là chủ lễ tại nhà thờ. Do người tiền nhiệm đã chuyển đi nơi khác các thành viên đã bầu anh N tạm thời. Anh N đã ở Hàn hơn 4 năm nên trở thành công nhân bất hợp pháp. Anh N cùng hai người nữa bị trục xuất cưỡng chế. Trong đợt truy quét tháng 3 anh N đã bị bắt trên đường đến nhà bạn. Anh O bị bắt tại nhà máy khi đang làm việc. Anh còn lại bỏ chạy nhưng cũng bị tóm tại nhà trọ gần đó.

Việc gửi 100 triệu về Bangladesh?

Sau khi chủ sở hữu, ông Yoo qua đời, gia đình ông chuyển ra ngoài năm 2002. Tệ hơn nữa, có tin đồn rằng một khu chung cư sẽ được xây trong tương lai. Nhận thấy có khả năng bị mất nhà thờ các công nhân di trú quyên tiền để mua lại toà nhà cho chính họ. Nghe tin này các công nhân di trú trên toàn quốc đã liên tục đóng tiền ủng hộ, số tiền lên đến 180 triệu. Theo một nhân viên của ngân hàng

ngoại thương tổng số tiền lên đến 120 triệu dưới tên một người Hàn quốc và không hề có chuyện chuyển tiền ra nước ngoài. Vậy làm thế nào mà một tổ chức từng được mền mộ lại trở thành tổ chức chống đối chính phủ?. Làm thế nào mà anh N cùng hai người khác lại trở thành đầu sỏ của việc này?

Ông nghị Kim Jae-Kyung, người đầu tiên đưa ra nguồn tin này, lại không đưa ra được chứng cứ hay thông tin tài liệu có liên quan nào cả. Ông ta nói rằng biết được tin này thông qua một nhân viên cấp cao. Khi họ yêu cầu tài liệu chính thức từ phía bộ tư pháp nhưng cũng chẳng được gì. Cuối cùng họ đem việc này ra dư luận để chính phủ nói ra sự thực về việc này nhưng phía ông Kim không tiết lộ tên nhân viên cấp cao trên.

Không giống những gì ông Kim đã nói, bộ tư pháp cho biết, người bị trục xuất đã vi phạm luật di trú và sở di trú có điều tra theo yêu cầu của cục tình báo trung ương và họ chưa từng công bố điều này với ai. Phía cục tình báo trung ương chưa từng biết đến việc này hay có những thông tin liên quan

Hầu hết các phương tiện thông tin đại chúng đều đưa tin ông nghị Kim có được thông tin từ phía bộ tư pháp. Theo tài liệu duy nhất ông Kim có đề nghị về một chính sách cần thiết đối với các tổ chức chống lại Hàn và danh sách các thành viên. Không hề có sự đề cập nào về Dauatul trong tài liệu hay sự thật về việc bắt và trục xuất ba người Bangladét. Dĩ nhiên là cũng chẳng có chuyện chuyển 100 triệu hay là các công nhân di trú có các hoạt động chống lại chính quyền.

Các hoạt động mà bộ tư pháp coi là hoạt động chống lại Hàn:

- Người có hoạt động chống lại hệ thống chính trị, nhấn mạnh vào các phần tiêu cực của chính phủ hay dân Hàn quốc
- Người có kế hoạch khủng bố hay đe dọa khủng bố

Bài: Tiếng nói của Hiệp hội bảo vệ nhân quyền cho người lao động nước ngoài (FWR)

Tình hình kinh tế và lao động di trú

Jeong Gue-sun, Chủ tịch FWR

Nền kinh tế Hàn Quốc hiện nay đang trên đà suy thoái. Tuy không có những bất đồng chính trị quá lớn giữa đảng lãnh đạo và các đảng đối lập nhưng kể từ sau sự kiện IMF năm 1997, nền kinh tế Hàn Quốc mới chỉ phục hồi được một cách tạm thời. Đến nay, nền kinh tế này đã biểu hiện nhiều yếu kém và bắt đầu suy thoái trở lại. Hơn nữa, kể từ khi Mỹ tấn công Iraq, giá dầu trên thế giới không ngừng tăng cao khiến cho nền kinh tế Hàn Quốc đã khó khăn lại càng khó khăn thêm. Một khi nền kinh tế khó khăn thì tầng lớp chịu ảnh hưởng nhiều nhất chính là người lao động, nhất là những người làm công ăn lương theo hợp đồng, trong đó, có cả những công nhân di trú nước ngoài.

Khi nền kinh tế khó khăn, công nhân di trú làm ở những công xưởng nhỏ sẽ bị hoãn trả lương. Nhưng khó khăn nhất vẫn là những

- Người tổ chức, kích động tích cực tham gia vào các hoạt động biểu tình chống chính phủ
- Người chỉ trích chính phủ làm họ hiểu lầm về vấn đề nhân quyền, chậm lương vãn vãn.

Người được nêu ra trong tài liệu là một người Bangladét tên là Bidu và một người Nepal tên Thapa, hai người này khá nổi tiếng ở Hàn quốc.

Hai người này đã bị trục xuất cưỡng chế bởi vì Bidu đã tham gia biểu tình phản đối truy quyết người lao động bất hợp pháp và Thapa rất tích cực trong các hoạt động chống chính phủ như việc phản đối gửi quân đến Iraq.

Kết luận, không có chứng cứ hay đầu mối, tất cả người Bangladét hay các công nhân di trú đều trở thành kẻ khủng bố chỉ vì nguồn tin không chính thức và vô trách nhiệm của ông Kim. Lee Kum-yeon, phụ trách trung tâm công

nhân di trú Anyang phát biểu, 'đây là một điều kỳ cục hoàn toàn vô trách nhiệm gây ra bằng tác phẩm được hình thành từ những suy nghĩ của ông Kim, từ thói quen phi nước kiệu đạt mục đích của chính phủ, từ vấn đề ghi chép bừa bãi của giới báo chí. Những hành động này có thể là ngòi nổ cho nhiều vụ vi phạm nhân quyền và xâm phạm tự do với lời buộc tội chống lại chính phủ.

Tình hình đã tởu nên căng thẳng ở lĩnh vực ngoại giao. Bộ ngoại giao Bangladét tuyên bố ngày 15 tháng 11 rằng họ không hề nhận được báo cáo chính thức nào từ phía Hàn Quốc về những người Bangladét bị trục xuất do các hoạt động chống phá Hàn. Thật đáng tiếc cho giới báo chí Hàn về những tin tức thiếu chính xác. Đại sứ quán Bangladét đã yêu cầu gặp bộ trưởng ngoại giao Hàn để khiếu nại về việc này.

người lao động bất hợp pháp. Hiện nay, Bộ lao động, là cơ quan chịu trách nhiệm chính giải quyết các vấn đề tiền lương, đã bắt tay với bộ tư pháp để truy quét công nhân bất hợp pháp, vì thế, chẳng những người bất hợp pháp không thể nhờ Bộ lao động đòi tiền lương bị nợ, mà ngay cả những quyền lợi thiết thực nhất của bản thân họ cũng không thể nhờ ai bảo vệ được.

Gần đây, trên toàn quốc đang xảy ra nhiều trường hợp giống như trường hợp của các công nhân di trú Trung Quốc, những người này bị chủ nợ lương nhưng không dám đến văn phòng của Bộ lao động nhờ giúp đỡ vì sợ chủ công ty báo cho người của sở di trú đến bắt. Kết quả là Bộ lao động chẳng những không bảo vệ được nhân quyền và quyền lợi của công nhân di trú mà còn đứng về phía các chủ công ty phạm pháp và ủng hộ cho họ.

Mặt khác, nhiều công nhân di trú bị bắt giam ở Sở di trú hoặc trung tâm bảo hộ người nước ngoài cũng không đòi được tiền lương

bởi lẽ nhân viên của Sở di trú chỉ cố làm sao bắt được thêm người để lấy thành tích rồi cố gắng đẩy họ về nước càng sớm càng tốt chứ chẳng màng đến chuyện đòi lương cho họ. Vì vậy, rất nhiều trường hợp các chủ công ty cứ hoãn trả lương từ ngày này qua ngày khác mặc cho các công nhân di trú kiệt sức vì chờ đợi trong sở di trú cho, đến khi họ phải từ bỏ mọi thứ để về nước.

Ngoài ra, cũng có rất nhiều vụ kiện về tiền lương của những người bị bắt gặp quá nhiều khó khăn khiến cả Bộ lao động và Sở di trú đều bó tay. Bộ lao động và Sở di trú khéo léo từ chối các tài liệu từ toà án gửi xuống rồi cùng với thời gian dần trôi, họ làm cho người lao động mệt mỏi, kiệt sức mà phải bỏ cuộc.

Tuy nhiên, Bộ tư pháp, Bộ lao động và các cơ quan hành pháp của chính phủ đều nhận thức được rằng nguyên nhân chính của mọi vấn đề này đều do nền kinh tế khó khăn, song thay vì phải phạt các chủ công ty phạm luật để giữ vững kỉ cương phép nước thì họ lại có chủ trương càng giảm phạt các chủ công ty càng tốt. Cho nên, đây là thời điểm khó khăn nhất đối với các công nhân di trú khi họ gặp bất cứ vấn đề gì.

Phải nói thêm rằng chủ thể của nền kinh tế không chỉ có các chủ doanh nghiệp mà còn là công nhân, những người trực tiếp đóng vai trò sản xuất và tiêu thụ sản phẩm. Đây là vấn đề có đụng chạm đến quyền lợi kinh tế của công nhân. Do đó, khi nền kinh tế khó khăn như hiện nay, nếu chỉ tập trung bảo vệ quyền lợi một phía cho các chủ doanh nghiệp thuộc tầng lớp trên thì đến khi nền kinh tế có phát triển khá hơn đi chăng nữa, quyền lợi của công nhân cũng không được đảm bảo.

Tình hình kinh tế càng khó khăn thì quyền lợi của những người đóng vai trò sản xuất và tiêu thụ sản phẩm (tức công nhân) càng phải được ưu tiên bảo đảm, trong đó phải chú ý đặc biệt đến những người bị tình hình kinh tế uy hiếp trực tiếp đến sự sinh tồn như: công nhân làm theo hợp đồng và công nhân di trú. Nhận thức đúng đắn điều này sẽ giúp giải quyết, khắc phục nền kinh tế một cách toàn diện.

Tin trong nước

♣ Phản đối việc “cồng tay cả người lao động hợp pháp”

Gần đây, trong quá trình truy quét người lao động bất hợp pháp thỉnh thoảng có xảy những vụ sí căng đạn khiến các tổ chức đoàn thể xã hội Hàn Quốc đã phải lên tiếng phản đối.

Chiều ngày 10 tháng 11 năm 2004, ông Lee Chul Sung, trưởng phòng tư vấn dành cho người lao động nước ngoài tỉnh Kiêng Nam, ông Kim Young Man, chủ tịch Hội đoàn kết khai sáng hy vọng xã hội, ông Lee Hung Suk, chủ tịch liên đoàn lao động dân chủ tỉnh Kiêng Nam, ông Moon Seong Huyn, đại biểu đảng dân chủ lao động tỉnh Kiêng Nam, ông Cha Youn Chae – Tổng thư kí thuộc Hiệp hội thanh niên theo đạo Tin lành và nhiều nhân vật nổi tiếng khác sau khi đến thăm ông Chang Se Kun, trưởng phòng Sở di trú Ma San đã có cuộc hội ý với nhau.

Ngày 3 tháng 11 vừa qua, để tránh sự truy quét của Sở di trú Ma San tại kí túc xá của một công ty nhỏ thuộc ấp Nae Sor, 3 công nhân di trú đã nhảy từ tầng 3 xuống đất. Cả ba đều bị gãy và sứt khớp chân. Một trong số 3 công nhân người Indônêxia này, sẽ phải nằm điều trị trong viện hơn 1 tuần, một người nữa đã xuất viện và đang lưu trú tại Phòng tư vấn cho công nhân nước ngoài tỉnh Kiêng Nam, người còn

lại thì bỏ trốn khi đang điều trị.

Theo phòng tư vấn trên thì đội truy quét đã còng cả tay một công nhân hợp pháp có visa E-9 ở tầng 1. Theo một số nhân chứng kể lại, đội truy quét chưa kiểm tra giấy tờ đã còng tay công nhân và đẩy anh ta lên ô tô, khoá vào thanh ray trên thùng xe. 10 phút sau họ mới kiểm tra giấy tờ và thả ra.

Yêu cầu giải quyết vấn đề viện phí cho người bị thương.

Cũng trong thời gian trên, các tổ chức đoàn thể xã hội nhân dân và các cơ quan hữu quan đã tìm đến Sở di trú Ma San yêu cầu giải thích và đòi bồi thường tiền lệ phí điều trị cho những người bị thương do nhảy lầu. Ông Lee Chul Sung nói: “cho dù chỉ có một người điều trị thì khả năng để lại thương tật là rất cao”, và “đội truy quét đã chẳng chuẩn bị gì để đề phòng an toàn khi truy quét cả”, cho nên “Bộ tư pháp phải chịu trách nhiệm về tiền viện phí của những công nhân bị thương”

Ông Cha Yun Chae thì nói: “Việc cồng tay người không bị truy cứu trách nhiệm hình sự cho dù họ là lao động di trú là bằng chứng của việc đàn áp nhân quyền” “dù là tù binh bị thương trong chiến tranh thì cũng phải điều trị cho họ. Việc này Bộ tư pháp phải chịu hoàn toàn trách nhiệm”

Mặt khác, Sở di trú đã bị họ kịch liệt phản đối vì trong quá trình giải thích tình hình đã gọi công nhân di trú là “놈”, tức là “thằng” và còn nói rằng “chúng tôi không hiểu tại sao Tổng liên đoàn lao động lại đến đây phân bua phải trái làm gì” Ông Lee Hong Sik phản ứng: “Nhân viên của bộ tư pháp mà tại sao lại có thể gọi người khác là “thằng”!; “khi nhân quyền bị đàn áp, xâm phạm thì việc các tổ chức đoàn thể lên tiếng là chuyện đương nhiên”.

Ông trưởng phòng Sở di trú Ma San, Chang Se Kun giải thích “Chúng tôi rất lấy làm tiếc về những việc đáng tiếc xảy ra trong quá trình truy quét và sẽ giáo dục nhân viên tốt hơn để tránh phát sinh vấn đề xâm hại nhân quyền thêm một lần nữa”, ông nói thêm “để đề phòng người bị bắt chạy trốn người của chúng tôi đã phải cồng tay trước khi kiểm tra giấy tờ, còn việc bồi thường lệ phí điều trị thì sẽ báo cáo thượng cấp để tìm xem có phương pháp giải quyết nào không.”

Nhật báo ngày 10 tháng 11 năm 2004

♣ “Giấc mơ Hàn Quốc” tan vỡ- một công nhân di trú tử vong vì lao động quá sức.

12 giờ trưa ngày 9 vừa qua, tại nghĩa trang thành phố ở quận Su Seong, phường Man Chon, khi mọi người đang nghiêm trang dự lễ hoả táng một chiến sĩ cảnh sát hình sự hy sinh vì bị hung khí đâm khi truy bắt kẻ trộm thì ở phía bên kia, nơi chẳng được ai chú ý đến cũng đang diễn ra lễ hoả táng một công nhân nước ngoài. Trong phút chốc, những ngày tháng thanh xuân nơi xứ người đã hoá thành tro bụi.

Đề cứu vãn tình hình kinh tế khó khăn của gia đình, người công nhân tên Tuấn 28 tuổi, đã lặn lội từ Hà Nội đến vùng Young Cheon, Kieng Puk để làm việc cho một công ty nhỏ. Anh đã làm được 4 năm và đến ngày 29 tháng 10 thì bị đột tử.

Tiền đưa anh đến khoảnh khắc cuối đời là 30 người bạn đã cùng chia ngọt sẻ bùi, không ai cầm được nước mắt. Một người bạn gái đã ngất xỉu vì khóc quá nhiều. Những bạn bè khác của anh thì tung những đồng 100 won xuống nền đất để cầu mong cho linh hồn anh được hạnh phúc ở thế giới bên kia.

Đến đất Hàn để tìm hạnh phúc nhưng con đường anh đi không hề bằng phẳng chút nào. Nơi anh làm là công ty sản xuất mái che cho tàu thuyền, đó chỉ là một công ty nhỏ chưa đầy 7 người. Mỗi ngày anh phải làm 12 tiếng, không phân biệt ngày thường hay cuối tuần. Dù vất vả nhưng nghĩ đến cả nhà chỉ trông cậy vào mình nên anh đã cố gắng đến hơi thở cuối cùng.

Theo lời kể của người bạn cùng công ty, anh Phan Khắc Tuấn (29 tuổi) thì mỗi tháng công ty chỉ cho nghỉ được một hoặc hai buổi. Nếu cứ làm liên tục như thế thì trong người sinh bệnh là chuyện đương nhiên, đến một lúc nào đó quá độ, cơ thể không chịu đựng thêm được nữa thì sẽ bị đột tử.” Ngày 5 tháng 11 vừa qua, gia đình và bạn bè của anh đã đến văn phòng phía nam của tổ chức Phúc lợi Công đoàn của công nhân có trụ sở tại Dae Gu để nộp đơn xin bồi thường tai nạn tử vong do lao động quá sức ở nhà máy. Tuy nhiên, theo phía công ty thì “anh Tuấn bị đột tử khi đang nằm ngủ nên không thể coi là chết vì lao động quá sức”

Mục sư Kim Kyeong Thae, làm việc ở Trung tâm tư vấn cho người lao động nước ngoài ở Dae Gu cho biết “những công ty nhỏ vì khó khăn mọi bề nên không còn cách nào khác là bắt công nhân lao động quá độ, do đó, vấn đề này sẽ vẫn còn xảy ra trong nay mai”; “Gần đây, trong khu vực này có khoảng 10 công nhân lao động nước ngoài bị đột tử do lao động quá sức nhưng chỉ có khoảng 30% là được công nhận và được hưởng bồi thường. Thật đáng buồn thay khi ước mơ chưa trở thành hiện thực mà anh đã phải khép lại những tháng ngày thanh xuân tươi đẹp nơi xứ người. Khi nhận được tin buồn này anh trai của Tuấn đã vội vã thu xếp sang Hàn để nhận di thể của em và đã đem về nước mai táng.

(Maeil News 2004-11-10)

♣ Có 41,7% nữ lao động di trú đã từng bị quấy rối tình dục

Ở tỉnh Kiên Nam, cứ 10 nữ công nhân thì có 4 người đã từng bị quấy rối tình dục. Kết quả điều tra này đã gây sốc cho tất cả mọi người. Tuy nhiên, khi hỏi về cách phản ứng thì có đến 62% trả lời là chịu đựng, trong số đó chỉ có không quá 2,8% yêu cầu các cơ quan tư vấn giải quyết. Điều này cho thấy việc bảo vệ nữ công nhân di trú khỏi bị quấy rối tình dục đang là một vấn đề nóng bỏng.

Trên đây là kết quả của 2 tháng điều tra từ tháng 6 đến tháng 8 năm nay do Hội phụ nữ Chang Won tiến hành. Họ điều tra thực trạng quấy rối tình dục đối với nữ công nhân di trú trên tổng số 162 người đang sống và làm việc ở tỉnh Kiên Nam. Theo kết quả điều tra thì có 41,7% những người tham gia điều tra trả lời rằng đã từng bị quấy rối tình dục, mà thủ phạm là người trong công ty chiếm 29,2%, bạn bè khác giới chiếm 12,3%, trong đó thủ phạm người Hàn chiếm 65,4%. Trong số người bị hại, có 62% chịu đựng một mình và chỉ có 16,9% phản đối một cách cá thể.

Lý do khiến những người bị quấy rối phải cam chịu là vì “vì là người nước ngoài” chiếm 40%; “vì là phụ nữ” chiếm 18,5%; “vì sợ bị đuổi việc” chiếm 13,8%. Có thể thấy rằng vì họ là người nước ngoài, ngôn ngữ bất đồng nên tỉ lệ nữ công nhân di trú bị xâm phạm nhân quyền ngày càng cao.

Cũng theo điều tra này, trong số 112 người được hỏi đã từng bị gọi ý bán dâm hay chưa thì có đến 25,9% trả lời có, đối tượng gọi ý ở cùng công ty chiếm tới 26,9%.

(Busan Ilbo 2004-11-02)

◆ Tư vấn ◆

Lấy lại tiền lương hưu

HỎI: Tôi là một công nhân người Indônêxia, được hợp pháp hoá từ tháng 11 năm ngoái. Tôi đã ở Hàn chưa được 4 năm. Kể từ khi nhận được visa E-9, hàng tháng tôi bị trừ mất một khoản vào tiền lương gọi là tiền lương hưu quốc gia. Visa của tôi sẽ hết hạn vào tháng 11 này nhưng tôi không có ý định ở lại đây quá thời hạn. Tôi muốn hỏi: Khi tôi về nước thì làm thế nào để lấy được số tiền đó ở Tập đoàn bảo hiểm lương hưu quốc gia.

ĐÁP: Vấn đề tiền lương hưu quốc gia là vấn đề nóng bỏng từ năm 1999 khi chế độ của tổng thống Kim Dae Jung bắt buộc công nhân và người dân phải đóng góp để đảm bảo chế độ trợ cấp lương hưu. Dù chính phủ đã quả quyết rằng chính sách này sẽ có lợi cho người dân khi về già và đảm bảo cho cuộc sống của họ những khi thất nghiệp, khó khăn nhưng nhiều người dân và công nhân nghi ngờ về độ an toàn của khoản tiền này. Hơn nữa, theo chính sách này, không chỉ có người dân Hàn mà kể cả công nhân lao động nước ngoài cũng bị trừ lương để đảm bảo chế độ này.

Hàn Quốc đã kí kết thực hiện chính sách trợ cấp lương hưu quốc gia với 53 nước (các nước này có áp dụng chính sách lương hưu bắt buộc đối với hai đối tượng dân sự và doanh nghiệp) và kí kết với 41 nước có áp dụng chính sách lương hưu bắt buộc với một đối tượng là doanh nghiệp. Nghĩa là, nếu bạn là người Philipin, bạn sẽ phải nộp số tiền để đảm bảo lương hưu một cách bắt buộc nhưng số tiền này sẽ không được trả lại cho đến khi bạn đủ tuổi qui định hoặc bạn gặp tai nạn, kể cả khi bạn đã về nước. Bởi lẽ, Philipin là một trong số 53 nước nói trên có kí kết thực hiện chính sách lương hưu với Hàn Quốc. Nhưng nếu bạn là người Indônêxia, Ấn Độ, Thái Lan, Sri Lanka, Mông Cổ, Uzbekistan, Kazakhstan thì bạn có thể nhận được số tiền này khi về nước. Những công nhân đến từ Nepal, Nga, Miến Điện, Pakistan, Bangladesh và Việt Nam cũng không phải lo lắng gì về khoản tiền này vì Hàn Quốc chưa có kí kết gì với các quốc gia này cả.

Những người đến từ 53 quốc gia có kí kết chính sách lương hưu với Hàn Quốc thì mỗi tháng sẽ bị trừ 4,5% vào số tiền lương trung bình, và chủ công ty cũng phải trả thêm một khoản tiền tương tự (=4,5% số tiền lương trung bình của công nhân đó) cho Tập đoàn bảo hiểm tiền lương hưu quốc gia cho đến khi bạn thôi việc.

Khi công nhân có đủ các điều kiện, số tiền này sẽ được thanh toán như sau: 9% (của số tiền lương trung bình 1 tháng) X số tháng làm việc X tỉ lệ lãi suất của toàn bộ khoản tiền trợ cấp

Bạn là người Indônêxia nên khi về nước số tiền này sẽ được thanh toán thành một khoản riêng. Tuy nhiên bạn phải nộp một số tài liệu cần thiết cho Tập đoàn bảo hiểm lương hưu quốc gia như sau:

- Tài liệu chứng minh bạn không nhận được tiền trợ cấp (bao gồm giấy xác nhận quốc tịch, hoá đơn bị khấu trừ lương hàng tháng v.v.v)
- Vé máy bay
- Tài khoản ngân hàng
- Thẻ chứng minh người nước ngoài

Nếu nộp đủ tài liệu nói trên, bạn có thể nhận được tiền trợ cấp trong vòng 1 tuần qua ngân hàng.